Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/848 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

относно производството по несъстоятелност

(преработен текст)

(ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 19)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) 2017/353 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 година	L 57	19	3.3.2017 г.
►M2	Регламент (ЕС) 2018/946 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2018 година	L 171	1	6.7.2018 г.

Поправен със:

►C1	Поправка, ОВ L 349, 21.12.2016 г., стр. 9 (2015/848)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/848 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

относно производството по несъстоятелност

(преработен текст)

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за публичните колективни производства, включително временните производства, чието правно основание се съдържа в правни норми относно несъстоятелността и при които с цел спасителни мерки, уреждане на дълг, оздравяване или ликвидация:

а) цялото или част от имуществото на длъжник се включва в масата на несъстоятелността и се назначава синдик;

б) имуществото и дейността на длъжник подлежат на съдебен контрол или надзор; или

в) спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение се налага от съд или по силата на закона, за да се даде възможност за провеждането на преговори между длъжника и неговите кредитори, при условие че производствата, при които е наложено спирането, предвиждат подходящи мерки за защита на кредиторите на несъстоятелността, а в случай че не бъде постигнато споразумение, са предварителни по отношение на производствата, посочени в буква а) или б).

Когато производствата, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат образувани в случаи, в които съществува само вероятност от неплатежоспособност, тяхната цел е да се избегне неплатежоспособността на длъжника или преустановяването на неговата стопанска дейност.

Производствата, посочени в настоящия параграф, са изброени в приложение А.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата, посочени в параграф 1, които засягат:

а) застрахователни дружества;

б) кредитни институции;

в) инвестиционни посредници и други посредници, институции и предприятия, доколкото те са обхванати от Директива 2001/24/ЕО; или

г) предприятия за колективно инвестиране.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „колективни производства“ означава производства, които включват всички кредитори на длъжник или значителна част от тях, при условие че в последния случай производствата не засягат вземанията на кредитори, които не участват в тях;

▼B

2) „предприятия за колективно инвестиране“ означава предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), определени в Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и алтернативните инвестиционни фондове (АИФ), определени в Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

3) „длъжник, който е във владение на имуществото“ означава длъжник, по отношение на който е образувано производство по несъстоятелност, което не включва непременно назначаването на синдик или пълното прехвърляне на правата и задълженията за управление на имуществото на длъжника към синдика и при което длъжникът следователно запазва изцяло или поне отчасти контрол върху своето имущество и дейности;

4) „производство по несъстоятелност“ означава производствата, изброени в приложение А;

5) „синдик“ означава всяко лице или орган, чиято функция, дори и временно, е:

i) да провери и приеме вземанията, предявени в производство по несъстоятелност;

ii) да представлява колективния интерес на кредиторите;

iii) да управлява, изцяло или частично, масата на несъстоятелността;

iv) да осребри имуществото, посочено в подточка iii); или

v) да упражнява контрол върху управлението на дейността на длъжника.

Лицата и органите, посочени в първа алинея, са изброени в приложение Б;

6) „съд“ означава:

i) в член 1, параграф 1, букви б) и в), член 4, параграф 2, членове 5 и 6, член 21, параграф 3, член 24, параграф 2, буква й), членове 36 и 39 и членове 61—77, съдебният орган на държава членка;

ii) във всички останали членове означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава членка, който е оправомощен да образува или да потвърждава образуването на производство по несъстоятелност или да взема решения в хода на такова производство;

([1]) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

([2]) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

▼B

7) „съдебно решение за образуване на производство по несъстоятелност“ включва:

i) решението на всеки съд за образуване на производство по несъстоятелност или за потвърждаване образуването на такова производство; и

ii) решението на съд за назначаване на синдик;

8) „момент на образуването на производството“ означава моментът, в който съдебното решение за образуване на производство по несъстоятелност поражда действие, независимо дали е окончателно или не;

9) „държава членка, в която се намира имуществото“ означава:

i) за поименните акции в дружества, различни от посочените в подточка ii) — държавата членка, на чиято територия се намира седалището на дружеството, издало акциите;

ii) за финансови инструменти, правото на собственост върху които се удостоверява чрез вписване в регистър или по партида, водени от посредник или от негово име („безналични ценни книжа“) — държавата членка, в която се води регистърът или партидата, в които се правят вписванията;

iii) за парични средства, държани по сметки в кредитни институции — държавата членка, посочена в международния номер на банковата сметка (IBAN), или за парични средства, държани по сметки в кредитни институции, които нямат IBAN — държавата членка, в която се намира централното управление на кредитната институция, където се държи сметката, или когато сметката се държи в клон, агенция или представителство — държавата членка, в която се намира клонът, агенцията или представителството;

iv) за собственост и права, за които правото на собственост или другите права подлежат на вписване в публичен регистър, различен от посочените в подточка i) — държавата членка, в която се води регистърът;

v) за европейски патенти — държавата членка, за която е издаден европейският патент;

vi) за авторско право и сродните му права — държавата членка, на чиято територия е обичайното местопребиваване или седалището на притежателя на тези права;

vii) за собственост върху вещи, различна от посочената в подточки i)—iv) — държавата членка, на чиято територия се намира собствеността,

viii) за вземания срещу трети лица, различни от вземанията, които се отнасят до активите, посочени в подточка iii) — държавата членка, на чиято територия е центърът на основните интереси на третото лице, срещу което е предявено вземането, установена в съответствие с член 3, параграф 1;

▼B

10) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжник извършва или е извършвал в периода от три месеца преди искането за образуване на главното производство по несъстоятелност трайна стопанска дейност, с човешки ресурси и имуществени активи;

11) „местен кредитор“ означава кредитор, чийто вземания срещу длъжник са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника;

12) „чуждестранен кредитор“ означава кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в държава членка, различна от държавата на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване на държавите членки;

13) „група дружества“ означава предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия;

14) „предприятие майка“ означава предприятие, което пряко или непряко контролира едно или повече дъщерни предприятия. Предприятие, което изготвя консолидирани финансови отчети в съответствие с Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]), се счита за предприятие майка.

Член 3

Международна компетентност

1. Компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника („главно производство по несъстоятелност“). Центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът на постоянна основа управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица.

За дружествата и юридическите лица, седалището се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на седалището не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

За физическите лица, упражняващи независима стопанска или професионална дейност, основното място на стопанска дейност на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако основното място на стопанска дейност на лицето не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

([1]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

▼B

За всяко друго физическо лице мястото на обичайно пребиваване на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на обичайно пребиваване не е преместено в друга държава членка в рамките на период от шест месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава членка, съдилищата на друга държава членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази друга държава членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната държава членка.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с параграф 1, всяко производство, образувано впоследствие в съответствие с параграф 2, е вторично производство по несъстоятелност.

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само когато:

а) не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условия, предвидени в правото на държавата членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на длъжника; или

б) образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от:

i) кредитор, чиито вземания са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се на територията на държавата членка, където е поискано образуването на частично производство; или

ii) публичен орган, който по правото на държавата членка, на чиято територия се намира предприятието, има право да поиска образуването на производство по несъстоятелност.

След образуване на главно производство по несъстоятелност частичното производство по несъстоятелност се преобразува във вторично производство по несъстоятелност.

Член 4

Проверка на компетентността

1. Съд, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, проверява служебно дали е компетентен съгласно член 3. В решението за образуване на производство по несъстоятелност се посочват основанията за компетентност на съда, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

▼B

2. Независимо от параграф 1, когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с националното право без решение на съд, държавите членки могат да възложат на назначения в това производство синдик да провери дали държавата членка, в която има висяща молба за образуване на производство, е компетентна съгласно член 3. Ако случаят е такъв, синдикът посочва в решението за образуване на производството основанията за наличието на компетентност, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

Член 5

Съдебен контрол на решението за образуване на главно производство по несъстоятелност

1. Длъжникът или всеки кредитор може да обжалва пред съд решението за образуване на главното производство по несъстоятелност на основание международна компетентност.

2. Решението за образуване на главно производство по несъстоятелност може да бъде обжалвано от страни, различни от посочените в параграф 1, или на основания, различни от липсата на международна компетентност, когато това е предвидено в националното право.

Член 6

Компетентност за разглеждане на искове, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и са тясно свързани с него

1. Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност в съответствие с член 3, са компетентни да разглеждат всички искове, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, като например отменителни искове.

2. Когато иск, посочен в параграф 1, е свързан с гражданскоправен или търговскоправен иск срещу същия ответник, синдикът може да предяви и двата иска пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживеене на ответника, или, ако искът е предявен срещу няколко ответници, пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживеене на който и да било от тях, при условие че тези съдилища са компетентни съгласно Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за длъжник, който е във владение на имуществото, стига националното право да позволява на длъжника във владение на имуществото да предявява искове от името на масата на несъстоятелността.

3. За целите на параграф 2 исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

▼B

Член 7

Приложимо право

1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимото право към производството по несъстоятелност и последиците от него е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано производството („държава на образуване на производството“).

2. Правото на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. То определя по-специално следното:

а) длъжниците, за които е допустимо производство по несъстоятелност, при отчитане на правосубектността им;

б) имуществените активи, които се включват в масата на несъстоятелността и третирането на имуществени активи, които са придобити или прехвърлени на длъжника след образуването на производството по несъстоятелност;

в) съответните правомощия на длъжника и на синдика;

г) условията за прилагане на прихващане;

д) действието на производството по несъстоятелност по отношение на текущите договори на длъжника;

е) действието на производството по несъстоятелност върху предявени искове на индивидуални кредитори, с изключение на висящи дела;

ж) вземанията, които трябва да бъдат предявени към масата на несъстоятелността на длъжника и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност;

з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;

и) правилата за разпределението на приходите от осребряването на имуществото, реда на вземанията, правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след образуването на производството по несъстоятелност по силата на вещно право или чрез прихващане;

й) условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност, по-специално при сключването на предпазен конкордат;

к) правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност;

л) кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност;

м) правила относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните актове, които са във вреда на кредиторите на несъстоятелността.

▼B

Член 8

Вещни права на трети лица

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитор или на трето лице върху материални или нематериални активи, движими или недвижими вещи, независимо дали се отнася за определени вещи, или за съвкупности от неопределени активи, чийто състав се променя с течение на времето, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава членка.

2. Правата по смисъла на параграф 1 в частност са:

а) правото да се осребри или да се изнесе на публична продан имуществото и от приходите или доходите от това имущество да се удовлетворят вземанията, по-специално по силата на залог или ипотека;

б) изключителното право да се получи вземането, по-специално при залог върху вземането или при прехвърляне на това вземане като обезпечение;

в) правото да се иска връщане на актив и/или да се иска възстановяването му от лице, което го притежава или ползва против волята на правоимащия;

г) вещното право на плодоползване от дадено имущество.

3. Правото, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, въз основа на което може да се придобие вещно право по смисъла на параграф 1, се приравнява на вещно право.

4. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 9

Прихващане

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга правото на кредиторите да искат прихващане за техните вземания с вземания на длъжник, когато такова прихващане е разрешено от приложимото право към вземането на длъжника по несъстоятелността.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 10

Запазване на правото на собственост

1. Образуването на производство по несъстоятелност срещу купувача на дадена вещ не засяга правата на продавача, които се основават на клауза за запазване на собствеността, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

▼B

2. Образуването на производство по несъстоятелност срещу продавача на дадена вещ след предаването на тази вещ не представлява основание за разваляне или прекратяване на договора за продажба и не е пречка за купувача да придобие собственост върху продадената вещ, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

3. Параграфи 1 и 2 не представляват пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 11

Договори за недвижими имоти

1. Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на договор, който дава право за придобиване на собствеността или правото на ползване върху недвижим имот, се уреждат изключително от правото на държавата членка, на чиято територия се намира имотът.

2. Съдът, образувал главното производство по несъстоятелност, е компетентен да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, когато:

а) правото на държавата членка, приложимо към тези договори, изисква подобен договор да може да бъде прекратен или изменен само с одобрение от страна на съда, образувал производството по несъстоятелност; и

б) в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Член 12

Системи за разплащане и финансови пазари

1. Без да се засягат разпоредбите на член 8, последиците от производството по несъстоятелност по отношение на правата и задълженията на участниците в дадена платежна система или система за сетълмент или на даден финансов пазар се уреждат изключително по правото на държавата членка, приложимо към съответната платежна система или финансов пазар.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност на плащанията или сделките съгласно приложимото право към съответната система на плащане или съответния финансов пазар.

Член 13

Трудови договори

1. Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на трудовите договори и правоотношения се уреждат изключително от правото на държавата членка, което е приложимо към трудовите договори.

▼B

2. Съдилищата в държавата членка, в която може да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, запазват компетентността си да одобрят прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, дори когато в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Първата алинея се прилага и за органа, компетентен съгласно националното право да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член.

Член 14

Действие по отношение на права, които подлежат на вписване

Действието на производството по несъстоятелност по отношение на правата на длъжник върху недвижим имот, кораб или въздухоплавателно средство, които подлежат на вписване в публичен регистър, се уреждат от правото на държавата членка, която води този регистър.

Член 15

Европейски патенти с единно действие и общностни търговски марки

За целите на настоящия регламент европейски патент с единно действие, общностна марка или всяко друго подобно право, което е установено по правото на Съюза, могат да бъдат включени само в производството по член 3, параграф 1.

Член 16

Увреждащи действия

Член 7, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от действие, увреждащо всички кредитори, докаже, че:

а) действието се урежда от правото на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството; и

б) правото на тази държава членка не допуска никакви средства за оспорване на това действие в съответния случай.

Член 17

Защита на трети лица — купувачи

Когато след образуването на производството по несъстоятелност длъжник възмездно се разпореди с:

а) недвижим имот;

б) кораб или въздухоплавателно средство, които са предмет на вписване в публичен регистър; или

▼B

в) ценни книжа, чието съществуване изисква вписване в регистър, предвидено от закона,

действителността на сделката се урежда от правото на държавата, на чиято територия се намира недвижимият имот или която води регистъра.

Член 18

Последици от производството по несъстоятелност върху висящи съдебни процеси или арбитражни производства

Последиците от производството по несъстоятелност върху висящ съдебен процес или висящо арбитражно производство за имуществен актив или право, което е част от масата на несъстоятелността на длъжник, се уреждат изключително от правото на държавата членка, в която е висящ съдебният процес или в която се намира арбитражния съд.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 19

Принцип

1. Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава членка съгласно член 3, се признава във всички други държави членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството.

Установеното в първата алинея правило се прилага и когато срещу длъжник, с оглед на неговата правосубектност, не може да бъде провеждано производство по несъстоятелност в други държави членки.

2. Признаването на производството по член 3, параграф 1 не представлява пречка за образуването на производството, предвидено в член 3, параграф 2, от съд на друга държава членка. В този случай последното е вторично производство по несъстоятелност по смисъла на глава III.

Член 20

Последици от признаването

1. Решението за образуване на производството по несъстоятелност, посочено в член 3, параграф 1, поражда същото действие във всяка друга държава членка без допълнителни формалности, като действието по правото на държавата членка на образуване на производството, освен ако настоящият регламент не предвижда друго и докато в тази друга държава членка не е образувано производството по член 3, параграф 2.

2. Последиците от производството по член 3, параграф 2 не могат да бъдат оспорени в други държави членки. Всяко ограничаване на правата на кредитори, по-специално отлагане на плащанията, намаляване или опрощаване на дълговете в резултат от това производство, не се отнася за имуществото, което се намира на територията на друга държава членка, освен за кредиторите, които са дали съгласието си за това.

▼B

Член 21

Правомощия на синдика

1. Синдикът, назначен от компетентен съгласно член 3, параграф 1 съд, може да упражнява на територията на друга държава членка всички правомощия, които са му предоставени от правото на държавата на образуване на производството, доколкото в другата държава няма образувано друго производство по несъстоятелност или докато там няма наложена обезпечителна мярка за противното вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. При спазване на членове 8 и 10, синдикът може по-специално да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата членка, на която то се намира.

2. Назначеният съгласно член 3, параграф 2 от компетентен съд синдик може, във всяка друга държава членка, да се позове по съдебен или извънсъдебен ред на факта, че движимо имущество е прехвърлено от територията на държавата на образуване на производството на територията на тази друга държава членка след образуването на производството по несъстоятелност. Синдикът може също и да завежда всякакви отменителни искове, които защитават интересите на кредиторите.

3. При упражняване на правомощията си синдикът спазва законите на държавата членка, на чиято територия възнамерява да действа, по-специално нормите, които са свързани с процедурите за осребряването на имущество. Тези правомощия не могат да включват използването на принудителни мерки освен в случаите, когато такива са разпоредени от съд на тази държава членка, нито правото синдикът да се произнася по съдебни или други спорове.

Член 22

Доказване на назначаването на синдика

Назначаването на синдика се удостоверява чрез представянето на заверено копие на оригинала на решението, с което той е назначен, или чрез всяко друго удостоверение, което е издадено от компетентния съд.

Може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, на чиято територия смята да действа синдикът. Не се изисква никаква легализация или друга подобна формалност.

Член 23

Задължение за възстановяване и приспадане

1. Кредитор, който след образуването на производството по несъстоятелност по член 3, параграф 1, е получил по някакъв начин, по-специално чрез принудително изпълнение, пълно или частично удовлетворяване на вземанията си от имуществото на длъжник, което се намира на територията на друга държава членка, връща на синдика полученото, при спазване на членове 8 и 10.

2. С цел гарантиране на равнопоставеност на кредиторите, кредитор, който е получил определена част от своите вземания в рамките на едно производство по несъстоятелност, участва в разпределението при друго производство, само ако кредиторите от същия ред или група са получили равна част от своите вземания в рамките на това друго производство.

▼B

Член 24

Създаване на регистри по несъстоятелност

1. Държавите членки създават и поддържат на своята територия един или повече регистри, в които се публикува информация относно производства по несъстоятелност („регистри по несъстоятелност“). Тази информация се публикува във възможно най-кратък срок след образуване на производството.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се оповестява публично при условията, установени в член 27, и включва следните елементи („задължителна информация“):

а) датата на образуване на производството по несъстоятелност;

б) съда, образувал производството по несъстоятелност, и номера на делото, ако има такъв;

в) вида на образуваното производство по несъстоятелност, посочен в приложение A, и където е приложимо, съответния подвид на производството, образувано в съответствие с националното право;

г) дали компетентността за образуване на производство се основава на член 3, параграф 1, член 3, параграф 2 или член 3, параграф 4;

д) ако длъжникът е дружество или юридическо лице — наименование на длъжника, регистрационен номер, седалище или пощенски адрес, ако е различен от адреса на седалището;

е) ако длъжникът е физическо лице, независимо дали упражнява или не упражнява независима стопанска или професионална дейност — име на длъжника, регистрационен номер, ако има такъв, и пощенски адрес или място и дата на раждане на длъжника, ако адресът е защитен;

ж) име, пощенски адрес или адрес за електронна поща на назначения синдик по производството, ако има такъв;

з) срока за предявяване на вземания, ако има, или посочването на критерии за изчисляването на този срок;

и) датата на приключване на главното производство по несъстоятелност, ако има такова;

й) съда, пред който може да се обжалва решение, и където е приложимо, срока, в рамките на който може да се обжалва решение за образуване на производство по несъстоятелност в съответствие с член 5, или посочването на критерии за изчисляването на този срок.

3. Параграф 2 не препятства държавите членки да включват документи или допълнителна информация в националните си регистри по несъстоятелност, като например свързано с несъстоятелност лишаване от права на директори.

▼B

4. Държавите членки не са длъжни да включват в регистрите по несъстоятелност информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, нито да предоставят публичен достъп до тази информация чрез системата на свързване на тези регистри, при условие че известните чуждестранни кредитори са уведомени съгласно член 54 за елементите, посочени в параграф 2, буква й) от настоящия член.

Когато държава членка се ползва от възможността, посочена в първа алинея, производствата по несъстоятелност не засягат вземанията на чуждестранни кредитори, които не са получили информацията по първа алинея.

5. Публикуването на информация в регистрите съгласно настоящия регламент няма никакви правни последици, освен установените в националното право и в член 55, параграф 6.

Член 25

Взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Чрез актове за изпълнение Комисията създава децентрализирана система за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност. Тази система е съставена от регистрите по несъстоятелност и европейския портал за електронно правосъдие, който служи за централен вход за електронен публичен достъп до информацията, съдържаща се в системата. Системата предоставя услуга за търсене на всички официални езици на институциите на Съюза, за да се предостави достъп до задължителната информация и всички други документи или информация, включени в регистрите по несъстоятелност, които държавите членки са решили да предоставят чрез европейския портал за електронно правосъдие.

2. Чрез актове за изпълнение и в съответствие с процедурата, посочена в член 87, до 26 юни 2019 г. Комисията приема следното:

а) техническата спецификация, в която се определят методите за комуникация и обмен на информация чрез електронни средства въз основа на установената спецификация на интерфейса за системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;

б) техническите мерки, гарантиращи минималните стандарти за сигурност на информационните технологии за комуникация и разпространение на информация в рамките на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;

в) минималните критерии за услугата за търсене, предоставяна от европейския портал за електронно правосъдие, въз основа на информацията, посочена в член 24;

г) минималните критерии за представянето на резултатите от такова търсене, въз основа на информацията, посочена в член 24;

▼B

д) средствата и техническите условия за достъпност на услугите, предоставяни от системата на свързване на регистрите; както и

е) глосар, съдържащ основно обяснение на националните производства по несъстоятелност, изброени в приложение А.

Член 26

Разходи за създаване и свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Създаването, поддръжката и бъдещото развитие на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност се финансира от общия бюджет на Съюза.

2. Всяка държава членка поема разходите за създаване и адаптиране на националните си регистри по несъстоятелност, за да ги направи оперативно съвместими с европейския портал за електронно правосъдие, както и разходите за управление, експлоатация и поддръжка на тези регистри. Това не засяга възможностите за кандидатстване за безвъзмездни средства в подкрепа на тези дейности в рамките на финансовите програми на Съюза.

Член 27

Условия за достъп до информация посредством системата за взаимно свързване на регистри

1. Държавите членки гарантират, че задължителната информация, посочена в член 24, параграф 2, букви а)—й), е достъпна безплатно посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

2. Настоящият регламент не препятства държавите членки да налагат разумни такси за достъп до документите или допълнителната информация, посочени в член 24, параграф 3, посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

3. Държавите членки могат да обвържат достъпа до задължителната информация относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, и относно лица, които упражняват независима стопанска или професионална дейност, когато производствата по несъстоятелност не са свързани с тази дейност, с допълнителни критерии за търсене по отношение на длъжника, наред с минималните критерии, посочени в член 25, параграф 2, буква в).

4. Държавите членки могат да наложат изискване достъпът до информацията по параграф 3 да зависи от подаването на искане до компетентния орган. Държавите членки могат да обвържат достъпа с проверка за наличието на законен интерес за получаване на достъп до тази информация. Лицето, искащо информация, може да подаде искането за информация по електронен път със стандартен формуляр чрез европейския портал за електронно правосъдие. При наличие на условие за законен интерес, за лицето, искащо информацията, трябва да е допустимо да обоснове

▼B

искането си, като представи електронни копия на необходимите документи. Лицето, искащо информацията, получава отговор от компетентния орган в рамките на три работни дни.

Лицето, искащо информацията, не е длъжно да предостави превод на документите, обосноваващи искането му, нито да поеме разходите за превод, които могат да възникнат за компетентния орган.

Член 28

Публикуване в друга държава членка

1. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, отправя искане за публикуване на съобщение относно решението за образуване на производството по несъстоятелност и при необходимост — относно решението за назначаването на синдик, във всяка друга държава членка, в която има предприятие на длъжника, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка. В съобщението се посочва по целесъобразност назначеният синдик и се уточнява дали е приложена разпоредбата за компетентност по член 3, параграф 1 или по член 3, параграф 2.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска информацията, посочена в параграф 1, да се публикува във всяка друга държава членка, в която е необходимо според синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка.

Член 29

Вписване в публичните регистри на друга държава членка

1. Когато правото на държава членка, в която се намира предприятие на длъжника и когато това предприятие е вписано в публичен регистър на тази държава членка, или правото на държава членка, в която е разположен недвижим имот на длъжника, изисква информацията за образуване на производство по несъстоятелност по член 28 да бъде публикувана в поземления регистър, търговския регистър или всеки друг публичен регистър, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, предприема всички необходими мерки за извършване на съответната регистрация.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска такава регистрация във всяка друга държава членка, при условие че правото на държавата членка, в която се води регистърът, позволява подобна регистрация.

Член 30

Разноски

Разноските по публикуването и вписването по членове 28 и 29 се смятат за разноски и разходи, които са свързани с производството.

▼B

Член 31

Изпълнение в полза на длъжника

1. Когато дадено лице изпълни задължение в полза на длъжника в дадена държава членка, спрямо когото в друга държава членка е образувано производство по несъстоятелност, вместо в полза на синдика по това производство, това лице се счита, че е погасило задължението, ако не е знаело за образуването на производството.

2. Когато дадено лице изпълни такова задължение преди публикуването по член 28, до доказване на противното се презюмира, че това лице не е знаело за образуването на производството по несъстоятелност. Когато задължението е изпълнено след публикуването, до доказване на противното се презюмира, че лицето, което е изпълнило такова задължение, е знаело за образуването на производството.

Член 32

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Съдебните решения във връзка с провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато в съответствие с член 19, както и решенията във връзка с предпазни конкордати, одобрени от този съд, също се признават без допълнителни формалности. Тези решения се изпълняват в съответствие с членове 39—44 и 47— 57 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения за налагане на обезпечителни мерки, постановени след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност или във връзка с нея.

2. Признаването и изпълнението на съдебни решения, различни от посочените в параграф 1 от настоящия член, се уреждат от Регламент (ЕС) № 1215/2012, при условие че посоченият регламент е приложим.

Член 33

Обществен ред

Всяка държава членка може да откаже да признае производство по несъстоятелност, което е образувано в друга държава членка, или да изпълни съдебно решение, което е постановено в рамките на такова производство, когато това признаване или изпълнение би предизвиквало последици, които явно противоречат на обществения ред на тази държава и по-специално на нейните основни принципи или на индивидуалните права и свободи, които са гарантирани от нейната конституция.

▼B

ГЛАВА III

ВТОРИЧНО ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 34

Образуване на производство

Когато главното производство по несъстоятелност е образувано от съд на една държава членка и е признато в друга държава членка, даден съд на тази друга държава членка, който е компетентен съгласно член 3, параграф 2, може да образува вторично производство по несъстоятелност в съответствие с разпоредбите на настоящата глава. Когато главното производство по несъстоятелност е изискало обявяването на длъжника в несъстоятелност, несъстоятелността на длъжника не се преразглежда в държавата членка, в която може да се образува вторично производство по несъстоятелност. Действието на вторичното производство по несъстоятелност се ограничава до имуществото на длъжника, намиращо се на територията на държавата членка, в която е образувано това производство.

Член 35

Приложимо право

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимото право при вторичното производство по несъстоятелност е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано вторичното производство по несъстоятелност.

Член 36

Право за поемане на задължение с оглед на избягване на вторично производство по несъстоятелност

1. За да се избегне образуването на вторично производство по несъстоятелност, синдикът по главното производство по несъстоятелност може да поеме едностранно задължение („задължението“) по отношение на имуществото, намиращо се в държавата членка, в която би могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, че при разпределението на това имущество или на приходите, получени в резултат от осребряването на имуществото, той ще спазва разпределението и правата на предпочитително удовлетворение съгласно националното право, с които кредиторите биха се ползвали, ако вторичното производство по несъстоятелност беше образувано в тази държава членка. Задължението уточнява фактическите хипотези, на които се основава, в частност по отношение на стойността на имуществото, намиращо се в съответната държава членка, и съществуващите варианти за осребряване на това имущество.

2. Когато в съответствие с настоящия член е поето задължение, правото, приложимо към разпределението на приходите от осребряването на имуществото, посочено в параграф 1, към реда за изплащане на вземанията на кредиторите и към правата на кредиторите по отношение на имуществото, посочено в параграф 1, е правото на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност. Референтният момент за определяне на активите по параграф 1 е моментът на поемане на задължението.

3. Задължението се поема на официалния или на един от официалните езици на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, или, ако в

▼B

тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност.

4. Задължението се изготвя в писмена форма. То е подчинено на изискванията за форма, и на изисквания за одобрение по отношение на разпространението, ако има такива, на държавата на образуване на главното производство по несъстоятелност.

5. Задължението се одобрява от известните местни кредитори. Правилата за квалифицирано мнозинство и за гласуване, приложими за приемането на планове за оздравяване съгласно правото на държавата членка, където е могло да се образува вторично производство по несъстоятелност, се прилагат и за одобряване на задължението. Кредиторите могат да участват в гласуването чрез средства за дистанционна комуникация, когато това е позволено по националното право. Синдикът информира известните местни кредитори за задължението и за реда и условията за неговото одобрение, както и за одобряването или отхвърлянето на задължението.

6. Задължение, което е поето и одобрено в съответствие с настоящия член, обвързва масата на несъстоятелността. Ако е образувано вторично производство по несъстоятелност в съответствие с членове 37 и 38, синдикът по главното производство по несъстоятелност прехвърля на синдика по вторичното производство по несъстоятелност имущество на длъжника, изнесено от него от територията на тази държава членка след поемането на задължението, или когато това имущество вече е било осребрено — приходите от осребряването.

7. Когато синдикът поеме задължение, той информира местните кредитори за планираното разпределение преди да разпредели имуществото и приходите, посочени в параграф 1. Ако тази информация не съответства на условията на задължението или на приложимото право, всеки местен кредитор може да обжалва разпределението пред съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, за да постигне разпределение съгласно условията на задължението и приложимото право. В този случай не се прави разпределение, докато съдът не вземе решение по обжалването.

8. Местните кредитори могат да сезират съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, с искането синдикът по главното производство по несъстоятелност да вземе необходимите подходящи мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението, които съществуват в правото на държавата, където се образува главното производство по несъстоятелност.

9. Местните кредитори могат да сезират и съдилищата на държавата членка, в която е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, с искането съдът да вземе временни или обезпечителни мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението от страна на синдика.

▼B

10. Синдикът носи отговорност за всички вреди, причинени на местни кредитори в резултат на неизпълнението от негова страна на задълженията и изискванията, предвидени в настоящия член.

11. За целите на настоящия член орган, който е установен в държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, и който по силата на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) е длъжен да гарантира изплащането на дължимите вземания на работници и служители, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, се счита за „местен кредитор“, когато това се предвижда от националното право.

Член 37

Право да се поиска образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Образуването на вторично производство по несъстоятелност може да бъде поискано от:

а) синдика по главното производство по несъстоятелност;

б) всяко друго лице или орган, които имат право да поискат образуване на производство по несъстоятелност по правото на държавата членка, на чиято територия е поискано образуването на вторично производство по несъстоятелност.

2. Когато задължение е станало обвързващо в съответствие с член 36, искането за образуване на вторично производство по несъстоятелност трябва да бъде подадено в рамките на 30 дни след получаване на уведомлението за одобряване на задължението.

Член 38

Решение за образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Съд, сезиран с искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност, уведомява незабавно синдика или длъжника във владение на имуществото по главното производство по несъстоятелност и му дава възможност да бъде изслушан във връзка с искането.

2. Когато синдикът по главното производство по несъстоятелност е поел задължение в съответствие с член 36, по негово искане посоченият в параграф 1 от настоящия член съд не образува вторично производство по несъстоятелност, ако счита, че задължението защитава адекватно общите интереси на местните кредитори.

([1]) Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 28.10.2008 г., стр. 36).

▼B

3. Когато е разрешено спиране на отделните производства за принудително изпълнение с оглед да се даде възможност за провеждане на преговори между длъжника и неговите кредитори, по искане на синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, съдът може да спре образуването на вторично производство по несъстоятелност за срок, ненадвишаващ три месеца, при условие че са предприети подходящи мерки за защита на интересите на местните кредитори.

Посоченият в параграф 1 съд може да разпореди обезпечителни мерки за защита на интересите на местните кредитори, като изиска от синдика или от длъжника, който е във владение на имуществото, да не изнася или да не се разпорежда с активите, намиращи се в държавата членка, където е разположено предприятието му, освен ако това се прави в хода на обичайната му дейност. Съдът може също така да разпореди други мерки за защита на интересите на местните кредитори по време на спирането, освен ако това е несъвместимо с националните гражданскопроцесуални правила.

Спирането на образуването на вторично производство по несъстоятелност се отменя служебно от съда или по искане на който и да е кредиторите, ако по време на спирането е сключено споразумение в преговорите, посочени в първата алинея.

Спирането може да бъде отменено служебно от съда или по искане на който и да е кредитор, ако продължаването на спирането е в ущърб на правата на кредитора и по-специално, ако това е довело до смущения в преговорите или е станало ясно, че няма вероятност те да приключат, или ако синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, е нарушил забраната за разпореждане с активите си или за изнасянето им от територията на държавата членка, в която е разположено предприятието му.

4. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност, посоченият в параграф 1 съд може да образува някой друг вид производство по несъстоятелност, посочен в приложение А, различен от първоначално поискания вид, при положение че условията за образуване на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящият що се отнася до интересите на местните кредитори и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност. Прилага се второто изречение на член 34.

Член 39

Съдебен контрол на решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност

Синдикът по главното производство по несъстоятелност може да обжалва решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност пред съдилищата на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, на основание, че съдът не е изпълнил условията и изискванията на член 38.

▼B

Член 40

Авансово плащане за разходите и съдебните разноски

Когато правото на държавата членка, в която е подадена молба за образуване на вторично производство по несъстоятелност, изисква имуществото на длъжника да бъде достатъчно, за да покрие изцяло или частично разходите и съдебните разноски по производството, сезираният съд може да поиска от ищеца да плати авансово разходите или да предостави подходящо обезпечение.

Член 41

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Синдикът по главното производство по несъстоятелност и синдикът или синдиците по вторичните производства по несъстоятелност по отношение на един и същ длъжник си сътрудничат помежду си, доколкото такова сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за съответните производства. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:

а) възможно най-скоро си съобщават всяка информация, която може да се отнася за другите производства, по-специално всякакви промени във връзка с предявяването и установяването на вземанията и всички мерки, насочени към спасителни мерки или оздравяване на длъжника или към прекратяване на производството, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;

б) проучват възможността за оздравяване на длъжника и когато има такава възможност, съгласуват изготвянето и изпълнението на план за оздравяване;

в) координират управлението на осребряването или ползването на имуществото и делата на длъжника; синдикът по вторичното производство по несъстоятелност дава своевременно възможност на синдика по главното производство по несъстоятелност да направи предложения относно осребряването или ползването на имуществото във вторичното производство по несъстоятелност.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* към случаите, когато по главното или вторичните производства по несъстоятелност или по някое от частичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник и са образувани по същото време, длъжникът остава във владение на имуществото си.

Член 42

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник, съдът, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство, си сътрудничи с другите съдилища, пред които има висящо искане за образуване на производства по несъстоятелност или които са образували такива производства, доколкото това сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата. За тази цел

▼B

съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1, съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникацията помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такава комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.

3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. По-специално то може да се отнася до:

а) координация при назначаването на синдици;

б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;

в) координация при управлението и контрола върху имуществото и делата на длъжника;

г) координация при провеждането на съдебните заседания;

д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 43

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, образувани по отношение на един и същ длъжник:

а) синдикът по главното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация с всички съдилища, пред които има висящо искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност или които са образували такова производство;

б) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на главно производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство; и

в) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на друго частично или вторично производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство,

▼B

доколкото подобно сътрудничество и комуникация не са несъвместими с разпоредбите, приложими за всяко от производствата, и не водят до конфликт на интереси.

2. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички подходящи средства като тези, посочени в член 42, параграф 3.

Член 44

Разноски във връзка със сътрудничеството и комуникацията

Изискванията, предвидени в членове 42 и 43, не водят до взаимно начисляване на разноски от съдилищата за сътрудничество и комуникация.

Член 45

Упражняване на правата на кредиторите

1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство по несъстоятелност и във всяко вторично производство по несъстоятелност.

2. Синдиците по главното и по всяко от вторичните производства по несъстоятелност предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство интересите на кредиторите са защитени по този начин, при спазване на правото на последните да се противопоставят на това предявяване или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимото право.

3. Синдикът по дадено главно или вторично производство по несъстоятелност има право да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите.

Член 46

Спиране на действията по осребряване на имуществото

1. Съдът, който е образувал вторичното производство по несъстоятелност, спира изцяло или частично действията по осребряването на имуществото по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност. В този случай съдът може да поиска от синдика по главното производство по несъстоятелност да предприеме всяка подходяща мярка за гарантиране на интересите на кредиторите от вторичното производство по несъстоятелност и на отделни класове кредитори. Искането на синдика може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство по несъстоятелност. Спирането на действията по осребряването на имуществото може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за срокове със същата продължителност.

2. Съдът, посочен в параграф 1, отменя спирането на действията по осребряването на имуществото в следните случаи:

а) по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност;

▼B

б) служебно, по искане на кредитор или по искане на синдика по вторичното производство по несъстоятелност, ако мярката изглежда необоснована, по-специално по отношение на интересите на кредиторите по главното производство по несъстоятелност или на тези по вторичното производство по несъстоятелност.

Член 47

Правомощия на синдика да предлага планове за оздравяване

1. Когато правото на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, позволява това производство да бъде приключено без ликвидация чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, синдикът по главното производство по несъстоятелност разполага с правомощието да предложи такава мярка в съответствие с процедурата, предвидена в тази държава членка.

2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например спиране на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично производство по несъстоятелност, не поражда действие спрямо имущество на длъжника, което не е включено в това производство без съгласието на всички заинтересовани кредитори.

Член 48

Последици от приключване на производство по несъстоятелност

1. Без да се засяга член 49, приключването на производство по несъстоятелност не препятства продължаването на други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник, които все още не са приключени към дадения момент.

2. Когато производство по несъстоятелност срещу юридическо лице или дружество в държавата членка, където е седалището на това лице или дружество, би довело до прекратяване на юридическото лице или дружеството, това юридическо лице или дружество продължава да съществува, докато не приключат всички други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник или докато синдикът или синдиците по тези производства не дадат съгласието си за прекратяването.

Член 49

Остатък от имуществото при вторичното производство по несъстоятелност

Ако осребряването на имуществото при вторичното производство по несъстоятелност покрива всички приети вземания в това производство, назначеният по това производство синдик незабавно прехвърля остатъка на синдика по главното производство по несъстоятелност.

Член 50

Последващо образуване на главно производство по несъстоятелност

Когато е образувано производство по член 3, параграф 1, след образуването на производство по член 3, параграф 2 в друга държава членка, членове 41, 45, 46, 47 и 49 се прилагат към производството, което е образувано първо, при условие че стадият на това производство го позволява.

▼B

Член 51

Преобразуване на вторично производство по несъстоятелност

1. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност съдът на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, може да разпореди вторичното производство по несъстоятелност да бъде преобразувано в друг вид производство по несъстоятелност, включен в приложение А и при положение че условията за образуването на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящ, предвид интересите на местните кредитори, и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност.

2. При разглеждане на искането, посочено в параграф 1, съдът може да поиска информация от синдиците, участващи в двете производства.

Член 52

Обезпечителни мерки

Когато компетентният съд по член 3, параграф 1 на дадена държава членка назначи временен управител с цел запазване на имуществото на длъжник, този временен управител е оправомощен да поиска всякакви мерки за обезпечаване и запазване на имуществото на длъжника, което се намира в друга държава членка, които са предвидени от правото на тази държава членка, за времето от подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност до съдебното решение за образуването му.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИРАНЕ НА КРЕДИТОРИТЕ И ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА ИМ

Член 53

Право на предявяване на вземанията

Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземанията си в производство по несъстоятелност чрез всякакви средства за комуникация, приети съгласно правото на държавата на образуване на производството. Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително за целта на самото предявяване на вземания.

Член 54

Задължение за информиране на кредиторите

1. След образуването на производство по несъстоятелност в една държава членка компетентният съд на тази държава или синдикът, който е назначен от този съд, незабавно информира известните чуждестранни кредитори.

2. Посочената в параграф 1 информация, която се предоставя чрез поименното изпращане на съобщение, съдържа по-специално сроковете, предвидените при неспазване на тези срокове санкции, органа или институцията, които са оправомощени да приемат предявените вземания, както и всички други разпоредени мерки. Това съобщение посочва също дали кредиторите, чиито вземания имат

▼B

право на предпочтително удовлетворение или са обезпечени със залог, е необходимо да предявят вземанията си. Съобщението съдържа и копие от стандартния формуляр за предявяване на вземания, посочен в член 55, или информация къде е наличен този формуляр.

3. Посочената в параграфи 1 и 2 от настоящия член информация се предоставя, като се използва стандартния формуляр за съобщения, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът се публикува на европейския портал за електронно правосъдие и носи заглавието „Съобщение за производство по несъстоятелност“ на всички официални езици на институциите на Съюза. Той се предава на официалния език на държавата на образуване на производството или ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производство по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава е посочила, че може да приеме в съответствие с член 55, параграф 5, ако може да се предположи, че този език е по-лесен за разбиране от чуждестранните кредитори.

4. При производство по несъстоятелност по отношение на лице, което не упражнява стопанска или професионална дейност, използването на стандартния формуляр, посочен в настоящия член, не е задължително, ако кредиторите не са длъжни да предявят вземанията си, за да бъдат вземанията им взети под внимание при производството.

Член 55

Процедура по предявяване на вземания

1. Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземането си, като използва стандартния формуляр за предявяване на вземания, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът носи заглавието „Предявяване на вземания“ на всички официални езици на институциите на Съюза.

2. Стандартният формуляр по параграф 1 включва следната информация:

а) име, пощенски адрес, адрес на електронна поща, ако има такъв, личен идентификационен номер, ако има такъв, и банкови данни на чуждестранния кредитор по параграф 1;

б) размер на вземането, като се посочват конкретно главницата и лихвата, където е приложимо, както и датата, на която е възникнало, и датата, на която е станало изискуемо, ако е различна;

в) ако се предявява искане за лихва, лихвения процент, независимо дали лихвата е законна лихва или договорна лихва, периода, за който се предявява искане за лихва и капитализирания размер на лихвата;

г) ако се претендират разходи, направени за заявяване на вземането преди образуването на производството — размер и подробна информация за тези разходи;

д) вид на вземането;

▼B

е) дали се претендира статут на привилегирован кредитор и основанията за такава претенция;

ж) дали се твърди, че по отношение на вземането има реално обезпечение или клауза за запазване на собствеността и ако е така, кои са имуществените активи, представляващи твърдяното от него обезпечение, датата, на която е учредено обезпечението и когато обезпечението е било регистрирано, регистрационния номер; както и

з) дали се иска прихващане и ако е така, размера на взаимните претенции, съществуващи в деня на образуване на производството по несъстоятелност, датата, на която са възникнали, и претендираната нетна сума за прихващане.

Към стандартния формуляр за предявяване на вземания се прилагат копия на удостоверителни документи.

3. В стандартния формуляр за предявяване на вземания се посочва, че предоставянето на информация относно банковите данни и личния идентификационен номер на кредитора, посочено в параграф 2, буква а), не е задължително.

4. Когато кредитор предяви вземането си чрез средства, различни от стандартния формуляр по параграф 1, искането съдържа информацията по параграф 2.

5. Вземанията могат да се предявяват на всеки от официалните езици на институциите на Съюза. Съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, може да поиска от кредитора да представи превод на официалния език на държавата на образуване на производството или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производство по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава членка е посочила, че може да приеме. Всяка държава членка посочва дали приема някой от официалните езици на институциите на Съюза освен своя собствен език за целите на предявяване на вземания.

6. Вземанията се предявяват в рамките на срока, предвиден в правото на държавата на образуване на производството. За чуждестранните кредитори този срок е не по-кратък от 30 дни след публикуването на решението за образуване на производството по несъстоятелност в регистъра по несъстоятелност на държавата на образуване на производството. Когато дадена държава членка се позовава на член 24, параграф 4, този срок е не по-кратък от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил информиран съгласно член 54.

7. Когато съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, има съмнения във връзка с вземане, предявено по реда на настоящия член, той дава възможност на кредитора да представи допълнителни доказателства относно съществуването и размера на вземането.

▼B

ГЛАВА V

ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА ЧЛЕНОВЕ НА ГРУПА ДРУЖЕСТВА

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество и комуникация

Член 56

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, синдикът, назначен по производството, отнасящо се за даден член на групата, си сътрудничи с всеки синдик, назначен по производство, отнасящо се за друг член на същата група, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на тези производства, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не води до конфликт на интереси. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:

а) във възможно най-кратък срок си съобщават всяка информация, която може да бъде от значение за другото производство, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;

б) проучват дали съществуват възможности за координация при управлението и контрола на дейността на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и когато има такива, координират управлението и контрола;

в) проучват дали съществуват възможности за оздравяване на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и, когато има такива, координират усилията си за изготвяне на предложение и за провеждане на преговори по координиран план за оздравяване;

За целите на букви б) и в) всички или някои от синдиците по параграф 1 могат да се съгласят да предоставят допълнителни правомощия на синдика, назначен по едно от производствата, когато такова споразумение се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата. Те могат също да се договорят да разпределят помежду си определени задачи, когато подобно разпределяне на задачи се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата.

Член 57

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, съдът, който е образувал такова производство, си сътрудничи с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група или който е образувал

▼B

такова производство, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не поражда конфликт на интереси. За тази цел съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникация помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такава комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.

3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. То може да се отнася по-конкретно до следното:

а) координация при назначаването на синдици;

б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;

в) координация при управлението и контрола върху активите и дейността на членовете на групата;

г) координация при провеждането на съдебните заседания;

д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 58

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, което се отнася за член на група дружества:

а) си сътрудничи и осъществява комуникация с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група дружества или който е образувал такова производство; както и

б) може да иска информация от този съд относно производството на другия член на групата или да иска помощ във връзка с производството, по което е назначен,

доколкото такова сътрудничество и комуникация е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не поражда конфликт на интереси и не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби.

▼B

Член 59

Разходи във връзка със сътрудничеството и комуникацията при производства, които се отнасят за членове на група дружества

Разходите във връзка с предвидените в членове 56—60 сътрудничество и комуникация, направени от даден синдик или съд, се разглеждат като разходи и разноски, направени във връзка със съответното производство.

Член 60

Правомощия на синдика при производства, които се отнасят за членове на група дружества

1. Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, образувано по отношение на член на група дружества, може, доколкото това е подходящо за улесняване на ефективното управление на производството:

а) да бъде изслушван във всяко от производствата, образувани по отношение на някой от другите членове на същата група;

б) да отправя искане за спиране на всяка мярка, свързана с осребряване на имуществото в производството, образувано по отношение на някой от другите членове на същата група, при условие че:

i) е предложен план съгласно член 56, параграф 2, буква в) за оздравяване на всички или някои членове на групата, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност, и има голяма вероятност този план да е успешен;

ii) спирането на мярката е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана за оздравяване;

iii) планът за оздравяване ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; и

iv) нито производството по несъстоятелност, по което е назначен синдикът, посочен в параграф 1 от настоящия член, нито производството, по отношение на което е поискано спиране, подлежат на координиране съгласно раздел 2 от настоящата глава;

в) да изисква образуването на координирано производство по несъстоятелност на група дружества в съответствие с член 61.

2. Съдът, образувал производство по параграф 1, буква б), спира изцяло или частично всяка мярка, свързана с осребряването на имущество в производството, ако е уверен, че условията по параграф 1, буква б) са изпълнени.

Преди да постанови спирането на мерките, съдът изслушва синдика, назначен по производството, за което се иска спирането. Спирането може да бъде постановено за срок, ненадвишаващ три месеца, който съдът смята за уместен и който е в съответствие с приложимите за производството разпоредби.

▼B

Съдът, постановил спирането, може да изиска от синдика, посочен в параграф 1, да вземе всички подходящи мерки, предвидени в националното право, за гарантиране на интересите на кредиторите в производството.

Съдът може да удължи срока на спирането на мярката за допълнителен период или периоди, които смята за уместни и които са съвместими с приложимите за производството разпоредби, при положение че условията, посочени в параграф 1, буква б), подточки ii)—iv), продължават да се изпълняват и общата продължителност на срока на спиране (първоначалният период и евентуалните удължавания) не надвишава шест месеца.

РАЗДЕЛ 2

Координация

Подраздел 1

Процедура

Член 61

Искане за образуване на координирано производство на група дружества

1. Координирано производство на група дружества може да бъде поискано във всеки съд, който има компетентност по отношение на производството по несъстоятелност на член на групата, от синдик, назначен по производство по несъстоятелност, образувано във връзка с член на групата.

2. Посоченото в параграф 1 искане се отправя в съответствие с условията, предвидени в правото, приложимо към производството, по което е назначен синдикът.

3. Искането, посочено в параграф 1, се придружава от:

а) предложение относно лицето, което да бъде определено за координатор на групата („координатор“), подробна информация относно правото му да изпълнява тези функции съгласно член 71, подробна информация относно квалификацията му и писменото му съгласие да изпълнява функциите на координатор;

б) схематично изложение на предлаганото координирано производство на групата дружества и по-конкретно причините, поради които се смята, че условията по член 63, параграф 1 са изпълнени;

в) списък на синдиците, назначени във връзка с членове на групата, и по целесъобразност съдилищата и компетентните органи, участващи в производства срещу членове на групата;

г) схематично изложение на прогнозните разходи на предлаганото координирано производство на групата дружества и прогноза за дяла от тези разходи, който следва да бъде поет от всеки член на групата.

▼B

Член 62

Правило за приоритетност

Без да се засяга член 66, когато се иска образуване на координирано производство на група дружества в съдилища на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 63

Известие от сезирания съд

1. Съдът, сезиран с искане за образуване на координирано производство на група дружества, във възможно най-кратък срок изпраща известие за искането за образуване на координирано производство на група дружества и за предложения координатор до синдиците, назначени във връзка с членове на групата, както е посочено в искането съгласно член 61, параграф 3, буква в), ако е уверен, че:

а) образуването на такова производство е подходящо за улесняване на ефективното управление на производствата по несъстоятелност, свързани с различните членове на групата;

б) няма вероятност никой от кредиторите на членове на групата, които се очаква да участват в такова производство, да се окаже в неблагоприятно финансово положение в резултат от включването на този член в производството; и

в) предложеният координатор отговаря на изискванията по член 71.

2. В известието по параграф 1 от настоящия член се изброяват елементите, посочени в член 61, параграф 3, букви а)—г).

3. Известието по параграф 1 се изпраща с препоръчано писмо, удостоверено с обратна разписка.

4. Сезираният съд дава възможност на участващите в производството синдици да бъдат изслушани.

Член 64

Възражения на синдика

1. Всеки синдик, назначен във връзка с даден член на групата, може да повдигне възражения по отношение на:

а) включването в координирано производство на група дружества на производството по несъстоятелност, по което е назначен; или

б) лицето, предложено за координатор.

▼B

2. Възраженията по параграф 1 от настоящия член се повдигат в съда, посочен в член 63, в рамките на 30 дни, считано от датата, на която синдикът е получил известието за искане за образуване на координирано производство на група дружества, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Възражението може да бъде внесено чрез стандартен формуляр, съставен в съответствие с член 88.

3. Преди да вземе решението си дали да участва или да не участва в координацията съгласно параграф 1, буква а), синдикът получава необходимото одобрение, ако това се изисква от правото на държавата на образуване на производството, по което е бил назначен.

Член 65

Последици от възражението срещу включване в координирано производство на група дружества

1. Когато даден синдик има възражения производството по несъстоятелност, по което е бил назначен, да бъде включено в координирано производство на група дружества, то това производство не се включва в координираното производство на група дружества.

2. Правомощията на съда, посочени в член 68, или правомощията на координатора, произтичащи от това производство, не се прилагат спрямо съответния член на групата и не пораждат никакви разходи за него.

Член 66

Избор на съд за координирано производство на група дружества

1. Когато най-малко две трети от всички синдици, назначени по производства по несъстоятелност срещу членовете на групата, са изразили съгласието си, че компетентен съд в друга държава членка е най-подходящият съд за образуване на координирано производство на група дружества, този съд упражнява изключителна компетентност.

2. Изборът на съд става със съвместно споразумение, сключено или удостоверено в писмена форма. То може да бъде направено до момента на образуването на координираното производство на група дружества съгласно член 68.

3. Всеки друг съд, различен от сезирания съд по параграф 1, се отказва от компетентност в полза на този съд.

4. Искането за образуване на координирано производство на група дружества се подава в съда, избран в съответствие с член 61.

Член 67

Последици от възражението срещу предложения координатор

Когато се получат възражения срещу лицето, предложено за координатор, от синдик, който същевременно не възразява срещу включването в координирано производство на група дружества на члена, във връзка с който е бил е назначен, съдът може да не пристъпи към назначаването на съответното лице и да покани синдика, повдигнал възраженията, да представи ново искане в съответствие с член 61, параграф 3.

▼B

Член 68

Решение за образуване на координирано производство на група дружества

1. След изтичането на срока, посочен в член 64, параграф 2, съдът може да образува координирано производство на група дружества, когато е уверен, че са изпълнени условията по член 63, параграф 1. В такъв случай съдът:

а) назначава координатор;

б) взема решение относно общите насоки на координацията; и

в) взема решение относно прогнозните разходи и дела, който ще се поеме от съответните членове на групата.

2. Решението за образуване на координирано производство на група дружества се съобщава на участващите синдици и на координатора.

Член 69

Последващо участие на синдици

1. Всеки синдик може да поиска в съответствие с националното право, след съдебното решение по член 68, включването на производството, по което е назначен, когато:

а) е било повдигнато възражение срещу включването на производството по несъстоятелност в координираното производство на група дружества, или

б) производството по несъстоятелност срещу член на групата е било образувано след като съдът е образувал координирано производство на група дружества.

2. Без да се засяга параграф 4, координаторът може да приеме подобно искане, след като се консултира с участващите синдици, когато:

а) предвид етапа, в който се намира координираното производство на група дружества към момента на искането, е убеден, че са изпълнени критериите, предвидени в член 63, параграф 1, букви а) и б); или

б) всички участващи синдици са изразили съгласието си при условията, предвидени в съответното национално право.

3. Координаторът уведомява съда и участващите синдици за решението си съгласно параграф 2 и за мотивите, на които то се основава.

4. Всеки участващ синдик или всеки синдик, чието искане за включване в координирано производство на група дружества е било отхвърлено, може да оспори посоченото в параграф 2 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

▼B

Член 70

Препоръки и план за координация на групата

1. При провеждане на производствата по несъстоятелност синдиците разглеждат препоръките на координатора и съдържанието на плана за координация на групата, посочен в член 72, параграф 1.

2. Синдикът не е длъжен да следва изцяло или отчасти препоръките на координатора или плана за координация на групата.

Ако синдикът не следва препоръките на координатора или плана за координация на групата, той излага мотивите за това пред лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право, както и пред координатора.

Подраздел 2

Общи разпоредби

Член 71

Координатор

1. Координаторът е лице, което отговаря на критериите да изпълнява функциите на синдик съгласно правото на дадена държава членка.

2. Координаторът не трябва да бъде някой от синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата, и следва да няма конфликт на интереси по отношение на членовете на групата, техните кредитори и синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата.

Член 72

Задачи и права на координатора

1. Координаторът:

а) идентифицира и набелязва препоръки за координирано провеждане на производството по несъстоятелност;

б) предлага план за координация на групата, в който се идентифицира, описва и препоръчва всеобхватен набор от мерки, подходящи за интегриран подход за уреждане на въпросите на неплатежоспособността на членовете на групата. По-специално планът може да съдържа предложения за:

i) предприемане на мерки, за да се възстанови икономическата ефективност и финансовата стабилност на групата или на част от нея;

ii) уреждане на вътрешногрупови спорове по отношение на вътрешногрупови сделки и отменителни искове;

▼B

iii) споразумения между самите синдици на членовете на групата в несъстоятелност.

2. Координаторът може също така:

а) да бъде изслушван и да участва, по-специално чрез присъствие на събранията на кредиторите, във всяко от производствата, образувани по отношение на който и да е член на групата;

б) да посредничи при спорове, възникнали между двама или повече от синдиците на членовете на групата;

в) да представя и разяснява плана си за координация на групата на лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право;

г) да изисква информация от всеки синдик по отношение на който и да е член на групата, когато тази информация е или може да бъде от полза за целите на идентифицирането и очертаването на стратегии и мерки за координиране на производствата; и

д) да отправя искане за спиране за срок до шест месеца на производството, образувано по отношение на някой от членовете на групата, при условие че спирането е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана и ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; или да отправя искане за отмяна на подобно спиране. Това искане се подава в съда, в който е образувано производството, чието спиране се иска.

3. Планът по параграф 1, буква б) не трябва да включва препоръки по отношение на консолидацията на производствата или на масата на несъстоятелността.

4. Задачите и правата на координатора, както са определени в настоящия член, не се разпростират върху членовете на групата, които не участват в координираното производство на групата дружества.

5. Координаторът изпълнява функциите си безпристрастно и с дължимата грижа.

6. Когато координаторът счете, че за изпълнение на задачите му се изисква значително повишаване на разходите в сравнение с прогнозните разходи, посочени в член 61, параграф 3, буква г), и във всеки случай, когато разходите надвишават 10 % от прогнозните разходи, координаторът:

а) уведомява без отлагане участващите синдици, и

б) иска предварително одобрение от съда, в който е образувано координираното производство на група дружества.

▼B

Член 73

Езици

1. Координаторът осъществява комуникацията със синдика на участващ член на групата на договорения със синдика език или — при липса на договореност — на официалния език или на официалните езици на институциите на Съюза и на съда, в който е образувано производството спрямо съответния член на групата.

2. Координаторът осъществява комуникацията със съда на официалния език на този съд.

Член 74

Сътрудничество между синдиците и координатора

1. Синдиците, назначени за членовете на група, и координаторът си сътрудничат до степен, която не е несъвместима с правилата, приложими за съответните производства.

2. По-специално, синдиците съобщават на координатора всякаква информация, която е от значение за изпълнението на неговите задачи.

Член 75

Отмяна на назначаването на координатора

Съдът отменя назначаването на координатора служебно или по искане на синдика на участващ член на групата, когато:

а) координаторът действа във вреда на кредиторите на участващ член на групата; или

б) координаторът не изпълнява задълженията си по настоящата глава.

Член 76

Длъжник във владение на имуществото

Разпоредбите, приложими по настоящата глава към синдиците, са приложими съответно и към длъжник, който е във владение на имуществото.

Член 77

Разходи и разпределение

1. Възнаграждението на координатора е адекватно, пропорционално на задачите, които изпълнява, и отразява разумни разходи.

2. След като изпълни задачите си, координаторът установява окончателния отчет за разходите и дължимия от всеки член дял и представя този отчет на всеки участващ синдик и на съда, в който е образувано координираното производство.

▼B

3. При липса на възражение от страна на синдиците в срок от 30 дни от получаването на отчета по параграф 2, разходите и дължимият от всеки член дял се считат за договорени. Отчетът се представя за потвърждение от съда, в който е образувано координираното производство.

4. В случай на оспорване съдът, който е образувал координираното производство на групата дружества, по искане на координатора или на който и да е участващ синдик, се произнася по разходите и дяловете, дължими от всеки член, съгласно изложените в параграф 1 от настоящия член критерии и като взема предвид прогнозните разходи по член 68, параграф 1 и когато е приложимо — по член 72, параграф 6.

5. Всеки участващ синдик може да оспори посоченото в параграф 4 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

ГЛАВА VI

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 78

Защита на данните

1. Националните правила за изпълнение на Директива 95/46/ЕО се прилагат по отношение на обработването на лични данни, извършвано в държавите членки по силата на настоящия регламент, при условие че не са засегнати операциите по обработка, посочени в член 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.

2. По отношение на обработването на лични данни от Комисията съгласно настоящия регламент се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 79

Отговорности на държавите членки по отношение на обработването на лични данни в националните регистри по несъстоятелност

1. Всяка държава членка съобщава на Комисията името на физическото лице или наименованието на юридическото лице, публичен орган, агенция или друг орган, определен съгласно националното право да упражнява функциите на администратор в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, с оглед на публикуването му на европейския портал за електронно правосъдие.

2. Държавите членки гарантират, че се прилагат техническите мерки за гарантиране на сигурността на личните данни, обработвани в рамките на националните им регистри по несъстоятелност, посочени в член 24.

▼B

3. Държавите членки са отговорни да удостоверят, че администраторите, определени от националното право в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, правят необходимото за спазване на принципите за качество на данните, по-конкретно за точността и актуализирането на данните, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност.

4. Държавите членки са отговорни в съответствие с Директива 95/46/ЕО за събирането и съхраняването на данни в националните бази данни и за решенията за предоставяне на тези данни в системата за взаимно свързване на регистрите, в която могат да се правят справки чрез европейския портал за електронно правосъдие.

5. Като част от информацията, която следва да се предоставя на субектите на данните, за да им се даде възможност да упражняват правата си, и по-специално правото на заличаване на данни, държавите членки информират субектите на данните за периода, през който са достъпни личните данни, съхранявани в регистрите по несъстоятелност.

Член 80

Отговорности на Комисията по отношение на обработването на лични данни

1. Комисията упражнява правомощията на контролиращ орган съгласно член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001 съобразно съответните отговорности, определени в настоящия член.

2. Комисията определя необходимите политики и прилага нужните технически решения, за да изпълнява отговорностите в рамките на функцията на контролиращ орган.

3. Комисията въвежда техническите мерки, необходими да се гарантира сигурността на личните данни при преноса им, по-конкретно поверителността и целостта им при предаването към и от европейския портал за електронно правосъдие.

4. Задълженията на Комисията не засягат отговорностите на държавите членки и другите органи по отношение на съдържанието и експлоатирането на управляваните от тях свързани национални бази данни.

Член 81

Задължения за предоставяне на информация

Без да се засяга информацията, която се предоставя на субектите на данни в съответствие с членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001, Комисията информира субектите на данни чрез публикация в европейския портал за електронно правосъдие за ролята си при обработването на данните и за целите на обработката на данните.

▼B

Член 82

Съхраняване на лични данни

По отношение на информацията от свързаните национални бази данни, в европейския портал за електронно правосъдие не се съхраняват никакви лични данни, свързани със субектите на данни. Тези данни се съхраняват в националните бази данни, управлявани от държавите членки или други органи.

Член 83

Достъп до лични данни чрез Европейския портал за електронно правосъдие

Личните данни, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност, посочени в член 24, са достъпни чрез европейския портал за електронно правосъдие до момента, до който остават достъпни съгласно националното право.

ГЛАВА VII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 84

Приложимост във времето

▼C1

1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани, считано от 26 юни 2017 г. Правните действия, извършени от длъжника преди тази дата, продължават да се уреждат от правото, което е било приложимо към тях към момента на извършването им.

▼B

2. Независимо от член 91 от настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 1346/2000 продължава да се прилага към производствата по несъстоятелност, които попадат в обхвата на настоящия регламент и са били образувани преди 26 юни 2017 г.

Член 85

Отношение с международни договори

1. Настоящият регламент заменя сключените международни договори между две или повече държави членки, в отношенията между тях и по въпросите, до които той се отнася, а именно:

а) Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.;

б) Конвенцията между Белгия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането на плащането (с Допълнителен протокол от 13 юни 1973 г.), подписана в Брюксел на 16 юли 1969 г.;

▼B

в) Конвенцията между Белгия и Нидерландия за териториалната компетентност, фалита и за признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.;

г) Договора между Германия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан във Виена на 25 май 1979 г.;

д) Конвенцията между Франция и Австрия за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по фалит, подписана във Виена на 27 февруари 1979 г.;

е) Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.;

ж) Договора между Италия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан в Рим на 12 юли 1977 г.;

з) Конвенцията между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия относно взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения и други изпълнителни основания в граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.;

и) Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Белгия за взаимното признаване и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела и протокола към нея, подписана в Брюксел на 2 май 1934 г.;

й) Конвенцията между Дания, Финландия, Норвегия, Швеция и Исландия за фалита, подписана в Копенхаген на 7 ноември 1933 г.;

к) Европейската конвенция относно определени международни аспекти на фалита, подписана в Истанбул на 5 юни 1990 г.;

л) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.;

м) Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.;

▼B

н) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.;

о) Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Кралство Белгия за съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, подписано в Белград на 24 септември 1971 г.;

п) Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.;

р) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република и Гърция;

с) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република и Кипър;

т) Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република и Франция;

у) Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република и Италия;

ф) Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правна помощ, правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;

х) Споразумението между Естония и Полша за оказване на правна помощ и правно сътрудничество по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;

ц) Споразумението между Република Литва и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;

▼B

ч) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;

ш) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;

щ) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 април 1976 г.;

аа) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 април 1983 г.;

аб) Договора за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.;

ав) Договора между Румъния и Чешката република за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;

аг) Договора между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения за граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

2. Конвенциите, посочени в параграф 1, продължават да се прилагат за производствата, които са образувани преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

3. Настоящият регламент не се прилага:

а) в никоя държава членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава членка с една или няколко трети страни, преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000;

б) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, ако е несъвместим със задълженията по отношение на фалита и ликвидацията на неплатежоспособни дружества, които произтичат от споразумения в рамките на Британската общност, които съществуват към момента на влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

▼B

Член 86

Информация за националното право и правото на Съюза в областта на несъстоятелността

1. С цел да се предостави публичен достъп до информацията, държавите членки предоставят в рамките на европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([1]), кратко описание на националното законодателство и производства в областта на несъстоятелността, и по-специално законодателството и производствата, свързани с въпросите, изброени в член 7, параграф 2.

2. Държавите членки редовно актуализират информацията, посочена в параграф 1.

3. Комисията предоставя публичен достъп до информацията, свързана с настоящия регламент.

Член 87

Създаване на свързани регистри

Комисията приема актове за изпълнение за създаване на свързаните регистри по несъстоятелност съгласно предвиденото в член 25. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 89, параграф 3.

Член 88

Изготвяне и последващи изменения на стандартните формуляри

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и при необходимост, последващо изменение на формулярите, посочени в член 27, параграф 4, членове 54 и 55, и член 64, параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 89, параграф 2.

Член 89

Процедура на Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

([1]) Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

▼B

Член 90

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от 27 юни 2027 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

2. Не по-късно от 27 юни 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на координираното производство на група дружества. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

3. Не по-късно от 1 януари 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване във връзка с трансграничните въпроси по отношение на отговорността и лишаването от права на директори.

4. Не по-късно от 27 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване на евентуални злоупотреби с търсенето на най-благоприятната правна система (forum shopping).

Член 91

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1346/2000 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съобразно таблицата на съответствието, поместена в приложение Г към настоящия регламент.

Член 92

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 26 юни 2017 г., с изключение на:

а) член 86, който се прилага, считано от 26 юни 2016 г.;

б) член 24, параграф 1, който се прилага, считано от 26 юни 2018 г.; и

в) член 25, който се прилага, считано от 26 юни 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼M2

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, точка 4

BELGIUM/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼**M2**

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

▼**M2**

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

▼**M2**

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

▼**M2**

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼M2

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Синдици, посочени в член 2, точка 5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

▼**M2**

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼**M2**

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

▼M2

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

▼**M2**

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ B

Отменяният регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета

(ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 603/2005 на Съвета

(ОВ L 100, 20.4.2005 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 694/2006 на Съвета

(ОВ L 121, 6.5.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета

(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 681/2007 на Съвета

(ОВ L 159, 20.6.2007 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 788/2008 на Съвета

(ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 210/2010 на Съвета

(ОВ L 65, 13.3.2010 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 583/2011 на Съвета

(ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 52)

Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета

(ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 663/2014 на Съвета

(ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 4)

Акт относно условията за присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения, Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз

(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33).

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, буква а)	Член 2, точка 4
Член 2, буква б)	Член 2, точка 5
Член 2, буква в)	—
Член 2, буква г)	Член 2, точка 6
Член 2, буква д)	Член 2, точка 7
Член 2, буква е)	Член 2, точка 8
Член 2, буква ж), уводни думи	Член 2, точка 9, уводни думи
Член 2, буква ж), първо тире	Член 2, точка 9, подточка vii)
Член 2, буква ж), второ тире	Член 2, точка 9, подточка iv)
Член 2, буква ж), трето тире	Член 2, точка 9, подточка viii)
Член 2, буква з)	Член 2, точка 10
—	Член 2, точки 1—3 и 11—13
—	Член 2, точка 9, подточки i)—iii), v) и vi)
Член 3	Член 3
—	Член 4
—	Член 5
—	Член 6
Член 4	Член 7
Член 5	Член 8
Член 6	Член 9
Член 7	Член 10
Член 8	Член 11, параграф 1
—	Член 11, параграф 2
Член 9	Член 12

▼B

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 10	Член 13, параграф 1
—	Член 13, параграф 2
Член 11	Член 14
Член 12	Член 15
Член 13, първо тире	Член 16, буква а)
Член 13, второ тире	Член 16, буква б)
Член 14, първо тире	Член 17, буква а)
Член 14, второ тире	Член 17, буква б)
Член 14, трето тире	Член 17, буква в)
Член 15	Член 18
Член 16	Член 19
Член 17	Член 20
Член 18	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20	Член 23
—	Член 24
—	Член 25
—	Член 26
—	Член 27
Член 21, параграф 1	Член 28, параграф 2
Член 21, параграф 2	Член 28, параграф 1
Член 22	Член 29
Член 23	Член 30
Член 24	Член 31
Член 25	Член 32
Член 26	Член 33
Член 27	Член 34
Член 28	Член 35
—	Член 36
Член 29	Член 37, параграф 1
—	Член 37, параграф 2
—	Член 38

▼B

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
—	Член 39
Член 30	Член 40
Член 31	Член 41
—	Член 42
—	Член 43
—	Член 44
Член 32	Член 45
Член 33	Член 46
Член 34, параграф 1	Член 47, параграф 1
Член 34, параграф 2	Член 47, параграф 2
Член 34, параграф 3	—
—	Член 48
Член 35	Член 49
Член 36	Член 50
Член 37	Член 51
Член 38	Член 52
Член 39	Член 53
Член 40	Член 54
Член 41	Член 55
Член 42	—
—	Член 56
—	Член 57
—	Член 58
—	Член 59
—	Член 60
—	Член 61
—	Член 62
—	Член 63
—	Член 64
—	Член 65
—	Член 66
—	Член 67

▼B

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
—	Член 68
—	Член 69
—	Член 70
—	Член 71
—	Член 72
—	Член 73
—	Член 74
—	Член 75
—	Член 76
—	Член 77
—	Член 78
—	Член 79
—	Член 80
—	Член 81
—	Член 82
—	Член 83
Член 43	Член 84, параграф 1
—	Член 84, параграф 2
Член 44	Член 85
—	Член 86
Член 45	—
—	Член 87
—	Член 88
—	Член 89
Член 46	Член 90, параграф 1
—	Член 90, параграфи 2—4
—	Член 91
Член 47	Член 92
Приложение А	Приложение А
Приложение Б	—
Приложение В	Приложение Б
—	Приложение В
—	Приложение Г